

csalta a Franciskát s mindjárt kikerült a színházi bejáraton a »megtelt tábla«.

Egyik belvárosi színház ezekben az években becsukott, részvétlenség miatt. Már-már úgy volt, hogy kiadják valami raktárnak. Ekkor kiírták Gaál Francival a »Darázfészket«. Az alvó színház felébredt, hetvenötzör ment a »Darázfészkek«. Talán még többször.

Az Andrásy-úti Színházban a »Nagy cipőben kisfiú« című egyfelvonásos százhuszonötzör, ment egyfolytában táblás házak mellett s aztán még tovább a szezon végéig remek házak mellett. Egy kis csibészt játszott itt Gaál Franciska, aki a gyerekbíróság előtt áll.

Ugyanekkor a Király Színházban a »Diákszerelem« című operettet játszotta nagy siker mellett.

Soha nem volt operettszínésznő, mégis diadalt aratott, mindenkit elbűvölt édes kis hangjával, táncával.

Első nagy sikere Molnár Ferenc egyfelvonásosában, az »Ibolya«-ban volt. Így tetszett Bumburyben is.

Édes kis lányokat játszik, akkor a legsebbe, amikor intézeti ruhát hord.

(Nádas Sándor.)

Életrajzi adatai a következők: Gaál Franciska sz. 1904-ben, Budapesten. A papnőveldei felsőleányiskolát, majd 1919-ben a színészegyesületi iskolát végezte. 1920-ban az Eskütéri Színház tagja, ahol Farkas Imre »Jeanetto menyegzője« c. darabjában mutatkozott be, az inas szerepében. Innen egy év után a Belvárosi Színház igazgatósága szerződtette tagjai sorába, ahol Szenes Béla »A buta ember« c. vj.-ában, majd a »Darázfészkek« c. vj.-ban nagy sikert aratott. 1922-ben Molnár Ferenc »Ibolya« c. színműve címszerepében lépett fel a Magyar Színházban. Ez év június 11-én férjhez ment Lestyán Sándor hírlapíróhoz. 1923. márc. 14-én a Vigszínlázban mutatkozott be, Herczeg Ferenc »Sirokkó«-jában. 1925—26-ban a Renaissance Színház tagja volt, ahol a »Marika« c. vj. címszerepében aratta döntő sikert, amely után mint elsőrendű naitvat kezdték emlegetni. Innen visszatért a Vigszínházhoz, ahol a legnagyobb sikerét a »Noszty fiú esete Tóth Marival« c. darabban aratta s azóta ő vitte diadalra a színház

új darabjainak fiatal lány-szerepeit a »Nem nőülök«, »A világbajnok«, »A postáskisasszony« c. vígjátékokban, stb. 1928. okt. 13-tól a Fővárosi Operett Színház vendége volt, ahol »Az utolsó Verebélly lány« c. operett Nelly szerepében bő alkalmat nyílt az ünnepeltetésre. 1929-ben a Magyar Színházban az »Ida regénye« c. vj. főnői szerepét játszotta, ugyanakkor az Andrásy-úti Színház vendége volt, de egyben mint vendég a Király Színházban is játszott nagy sikerrel, a »Diákszerelem« c. operettben. Főbb szerepei: Elise Benedotti (Darázfészkek); Szalánczy Gabriella (Postáskisasszony); Nagy Zsuzsi (A templom egere); Mari (Noszty fiú esete Tóth Marival) és a »Buta ember« c. vj.-ban; Colette (Csitri); Ágnes (Világbajnok); Marika (Címszerep); Röser Ofelia (Sirokko); Sobri Ilona (Az ibolya); Ida (Ida regénye); Magda (Nem nőülök); Eliza (Pygmalion); Lili (A házibarát); Connie (Diákszerelem), stb.

Gaal Géza (szilvágyi), színész, sz. 1861-ben, Görögálon (Somogym.). Színpadra lépett 1880-ban, Némethy György színigazgatónál.

Gaal Gézané, (Szatmári Zsuzsanna), színésznő, sz. 1869-ben, Tordán (Tordaranyos m.). Színpadra lépett 1883. okt. 1-én, Szilvágyi Béla színigazgatónál.

Gaal György, mesegyűjtő és fordító, a gróf Esterházy-család kismartoni uradalmának könyvtárosa, sz. 1783. ápr. 21-én, Pozsonyban, megh. 1885. nov. 6-án, Bécsben. Iskolába járt Budán, Vácott, Egerben, Pozsonyban, majd a pesti és bécsi egyetemen tanult. Drámai munkája: »Theater der Magyaren«. I. Band, Brünn, 1820. (Kisfaludy Károly: »Tatárok«, »Ilka« és »Stibor« c. drámáinak verses fordításai. Bevezetésében a magyar színiéletet jelesen megírt történetével.)

Gaal Gyula dr., árvaszéki ülnök, sz. 1883. jún. 29-én, Kiskunhalason. A gimnáziumot u. o. végezte, a jogot pedig Debrecenben és Kolozsvárt. Pest vm.-ben volt tb. szolgabíró, majd Kiskunhalasra választották meg árvaszéki ülnöknek. A vidéki lapokba számos humoreszket, tréfas novellákat és verset írt. »Falusi ví-